

Setembre - Octubre - Novembre
Lleida 2020

Ennio Morricone: notes
Fellini 100

Filmoteca
Terres de Lleida / Cine-ull

A 35 mil·límetres de tu

Abreviatures

B/N: blanc i negre. **C:** color. **VOSE:** versió original amb subtítols en castellà.

Format de les sessions

Aquest cicle ha estat programat amb còpies de format cinematogràfic de 35 mil·límetres, tal com van ser distribuïdes i exhibides originalment, i les projeccions són realitzades amb un equipament tradicional i genuí.

Aquest cicle ha estat únicament programat amb còpies en versió original.

Projeccions i venda d'entrades

Venda d'entrades a [CaixaForum.es/Lleida](https://caixaforum.es/Lleida) i a CaixaForum Lleida en horari d'atenció al públic.

Per a la seguretat a tots, en les sessions es procedirà estrictament amb les mesures sanitàries de protecció contra la Covid-19.

Pots consultar la normativa de l'equipament aquí:

<https://caixaforum.es/ca/lleida/visitanos>

Preus

Entrada general, 6 €

Entrada reduïda, 3 € (carnet UdL, carnet jove, aturats, jubilats, carnet biblioteca pública i clients de CaixaBank)

Més informació

Web: www.filmotecarterresdelleida.wordpress.com

Facebook: @FilmotecaLleida

Twitter: @FilmotecaLleida

Equip

Coordinació: Jordi Larios

Programació: Antonio Romero

Filmoteca Terres de Lleida / Cine-ull es reserva el dret de modificar aquest programa.

Organitzen:

Ennio Morricone: notes

Autor de músiques de cinema

Roma, 10 de novembre de 1928 - Roma, 6 de juliol de 2020

"Jo, Ennio Morricone, avui he mort." Així comença la carta emotiva que el passat 6 de juliol va llegir el fill de Morricone als mitjans de comunicació a les portes de la clínica romana que acabava de certificar la seva mort. Era una lletra dirigida als seus *amics* i en la qual es disculpava per la decisió d'haver ordenat un sepeli en la intimitat més estricta. Ho feia amb la intenció de no molestar. Aquesta manera de marxar ja ens dona notícia d'una manera de viure.

Jugador d'escacs de nivell, assegura haver signat unes taules amb el Gran Mestre Boris Spassky. Trompetista en les primeres etapes de la seva carrera musical. Admirador de l'obra de Bach i Stravinski. Arriba a la música per a cinema de manera casual i esdevé un dels creadors de bandes sonores més important del cinema italià i americà. Té acreditades més de 500 composicions, i això que ell mateix confirma haver treballat de negre a l'inici de la seva carrera. Preguntat per allò que és més important en les sintonies de cinema i televisió, respon que el silenci. Així és Ennio Morricone.

El seu nom queda vinculat a directors de cinema de prestigi: Pasolini, Leone, Tornatore, Tarantino... El seu únic Oscar per una composició arriba en l'últim sospir de la seva carrera de la mà de Tarantino (2016). N'havia rebut un d'honorífic anys abans al conjunt de la seva carrera (2006).

Una carrera que és tota una simfonia inabastable, però que ens permetrà, així sí, gaudir d'algunes de les seves notes.

Dilluns 21/09, 19.00 h

Cinema Paradiso. Giuseppe Tornatore, Itàlia i França, 1988, 170', digital, C, VOSE (italià).

Reprenem la programació de cinema clàssic amb un cant preciós a la cinematografia i les pel·lícules. La versió del director del títol més celebrat de Giuseppe Tornatore i una de les bandes sonores que més identifiquen Morricone. Benvinguts de nou!

Dilluns 28/09, 19.00 h

Queimada. Gillo Pontecorvo, Itàlia i França, 1969, 108', 35 mm, C, VOSE (anglès).

Una mostra de cinema d'aventures musicades per Morricone. En aquest cas, un títol poc conegut de Pontecorvo, interpretat per Marlon Brando, i que ha esdevingut un clàssic del cinema anticolonialista i antiesclavista.

Dilluns 05/10, 19.00 h

Salò o le 120 giornate di Sodoma / Salò o los 120 días de Sodoma. Pier Paolo Pasolini, Itàlia i França, 1975, 112', 35 mm, C, VOSE (italià).

Última pel·lícula del polèmic Pasolini abans de morir assassinat en circumstàncies poc clares. Basada en l'obra literària del Marqués de Sade, hauria d'haver estat el primer lliurament de la trilogia de la mort. Morricone i Pasolini van ser col·laboradors molt habituals.

Dilluns 19/10, 19.00 h

Il buono, il brutto, il cattivo / El bueno, el feo y el malo. Sergio Leone, Itàlia, Espanya i Alemanya, 1966, 160', 35 mm, C, VOSE (anglès).

Un dels *spaghetti western* més significats. De producció italiana i filmat en localitzacions exteriors d'Almeria, el xiulet de la tornada ha convertit la seva música en una de les bandes sonores més mítiques i que més ens transporten a l'univers de l'Oest americà.

Dilluns 26/10, 19.00 h

The Hateful Eight / Los odiosos ocho. Quentin Tarantino, EUA, 2015, 168', digital, C, VOSE (anglès).

Una de les últimes composicions de Morricone va suposar l'únic Oscar que va rebre a la millor banda sonora. La pel·lícula i la seva música són un reflex de l'estil Tarantino, un dels autors més mediàtics del cinema contemporani, alhora que l'últim director amb qui Morricone es va vincular.

Fellini 100

Director de cinema

Rimini, 20 de gener de 1920 - 31 d'octubre de 1993

Federico Fellini va néixer el 1920 a Rimini, una ciutat costanera banyada per l'Adriàtic. Al cementiri local també hi reposa al costat de Giulietta Masina, la seva companya de vida i professió, que el va sobreviure pocs mesos.

Malgrat que la seva carrera artística va transcórrer a Roma, Rimini i el seu cinema *Fulgor* són protagonistes d'algunes de les seves pel·lícules.

Fellini és reconegut mundialment com a realitzador cinematogràfic, però també va ser guionista, dramaturg i ninotaire, entre d'altres. Els seus inicis escrivint per a Rosellini el vinculen amb el neorealisme, i les seves primeres pel·lícules en mantenen cert regust. Amb el temps, Fellini s'allunya radicalment del fons i la forma de les tesis neorealistes i desenvolupa un dels universos visuals i creatius més rics i característics de la història del cinema.

Les lleixes de casa seva estan plenes dels premis i els reconeixements més prestigiosos que el setè art concedeix: Oscars (5), Lleons i Palmes ens donen notícia del fet que és un dels autors que més consens ha generat entre públic i crítica.

L'any 2020 hauria d'haver estat, en conseqüència, l'any Fellini, i Rimini un dels epicentres culturals, per encapçalar els esdeveniments programats. La seu de Filmoteca a Lleida també havia previst una primavera felliniana. Dissortadament, les mesures de distanciament derivades de la gran crisi sanitària van afectar de ple el nord d'Itàlia, i també casa nostra, i en van deslluir la celebració.

Reprenem ara una versió més curta, però representativa, de la retrospectiva felliniana. No seria just que el 2020 no guardés un espai per al mestre.

Dilluns 02/11, 19.00 h

I vitelloni / Los inútiles. Federico Fellini, Itàlia, 1953, 100', 35 mm, B/N, VOSE (italià).

Un grup de *vitelloni* (localisme que podríem traduir per "vividors") sobreviu al final de l'estiu en un poble de la costa adriàtica. Film que dona visibilitat a Fellini i en el qual encara es manté un cert regust neorealista.

Dilluns 09/11, 19.00 h

La Strada. Federico Fellini, Itàlia, 1954, 104', 35 mm, B/N, VOSE (italià).

La jove Gelsomina (Masina) s'uneix molt il·lusionada a Zampanò (Anthony Quinn), un artista ambulante que la rescata de la gana i li ofereix, però, una vida sinistral i tèrbola. Primer Oscar de Fellini.

Dilluns 16/11, 19.00 h

Le notti di Cabiria / Las noches de Cabiria. Federico Fellini, Itàlia, 1957, 117', 35 mm, B/N, VOSE (italià).

Film que va obtenir novament l'Oscar a la millor pel·lícula de parla no anglesa, gràcies a un retrat agredolç d'una prostituta a qui el món no tracta gaire bé.

Dilluns 23/11, 19.00 h

La dolce vita. Federico Fellini, Itàlia i França, 1960, 174', 35 mm, B/N, VOSE (italià).

Pel·lícula episòdica sobre els excessos a la Roma decadent que ens mostra algunes de les imatges més icòniques de la filmografia felliniana.

Dilluns 30/11, 19.00 h

Amarcord. Federico Fellini, Itàlia i França, 1973, 125', 35 mm, C, VOSE (italià).

La fictícia ciutat de Borgo (Rimini) acull aquest retrat cruel de la Itàlia feixista perifèrica. Últim Oscar i últim èxit internacional de la carrera de Fellini, el qual és recordat també per la banda sonora de Nino Rota, el seu compositor habitual.